Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

KOMISSION ASETUS (ETY, EURATOM) N:o 1553/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä

(EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EY, EURATOM) N:o 1026/1999, annettu 10 päivänä toukokuuta 1999	L 126	1	20.5.1999
►M2	Neuvoston asetus (EY) N:o 807/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	36	16.5.2003

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMISSION ASETUS (ETY, EURATOM) N:o 1553/89,

annettu 29 päivänä toukokuuta 1989,

arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 209 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 183 artiklan,

ottaa huomioon yhteisöjen omista varoista 24 päivänä kesäkuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/376/ETY, Euratom ([1]) ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([2]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([3]),

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ([4]),

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omin varoin 21 päivänä huhtikuuta 1970 tehdyn päätöksen soveltamisesta arvonlisäverosta kertyvien omien varojen osalta 19 päivänä joulukuuta 1977 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2892/77 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3735/85 ([6]), sovelletaan sen 14 artiklan mukaisesti 31 päivänä joulukuuta 1988 päättyvän siirtymäkauden ajan,

arvonlisäverosta saatavien varojen, jäljempänä 'alv-varat', kantamista koskevaan lopulliseen yhdenmukaiseen menettelyyn liittyviä säännöksiä sekä kyseisen menettelyn täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1989,

on tarpeen valita tulomenetelmä ainoaksi lopulliseksi alv-varojen perusteen määrittämismenetelmäksi, sillä kyseinen menetelmä on luotettava ja sitä sovelletaan jo suurimmassa osassa jäsenvaltioista,

asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2892/77 voidaan edelleen pitää voimassa, lukuun ottamatta säännöksiä, jotka eivät enää ole tarpeellisia tai jotka on saadun kokemuksen perusteella tarkoituksenmukaista muuttaa,

katsausten oikaisumenettelyn soveltamisesta saatu kokemus osoittaa, että menettelyn soveltamisalaa on tarpeen selventää täsmentämällä, että menettelyä sovelletaan yleisesti kaikkiin oikaisuihin,

jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieto soveltamistaan menetelmistä, jotka koskevat verovelvollisten rekisteröintiä ja alv:n määräämistä ja kantamista, sekä tätä veroa koskevien tarkastusjärjestelmiensä yksityiskohtaisista säännöistä ja tuloksista; komission olisi tarkasteltava yhteistyössä kunkin sellaisen jäsenvaltion kanssa, jota asia koskee, voitaisiinko menetelmiin mahdollisesti harkita parannuksia niiden tehokkuuden lisäämiseksi; komission olisi laadittava joka kolmas vuosi kertomus jäsenvaltioiden soveltamista menettelyistä sekä mahdollisesti harkituista parannuksista, ja

tilintarkastustuomioistuimen ETY:n perustamissopimuksen 206 a artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 180 a artiklan mukainen toimivalta on otettu huomioon,

---

([1]) EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 24
([2]) EYVL N:o C 128, 17.5.1988, s. 4, ja EYVL N:o C 15, 19.1.1989, s. 11
([3]) EYVL N:o C 309, 5.12.1988, s. 30
([4]) EYVL N:o C 191, 20.7.1988, s. 3
([5]) EYVL N:o L 336, 27.2.1977, s. 8
([6]) EYVL N:o L 356, 31.12.1985, s. 1

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

Yleiset säännökset

1 artikla

Alv-varat lasketaan soveltamalla päätöksen 88/376/ETY, Euratom mukaisesti vahvistettua yhdenmukaista verokantaa tämän asetuksen mukaisesti määritettyyn perusteeseen.

II OSASTO

Soveltamisala

2 artikla

1. Alv-varojen peruste määritetään jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 84/386/ETY ([2]), 2 artiklassa tarkoitettujen verollisten liiketoimien perusteella, lukuun ottamatta liiketoimia, jotka on vapautettu verosta mainitun direktiivin 13—16 artiklan mukaisesti.

2. Alv-varoja määritettäessä on 1 kohdan soveltamisen osalta otettava huomioon seuraavat:

— liiketoimet, jotka on direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti vapautettu verosta ja joihin liittyy edellisessä vaiheessa maksetun veron palautus,
— liiketoimet, joihin jäsenvaltiot jatkavat veron soveltamista direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti,
— liiketoimet, joiden vapauttamista verosta jäsenvaltiot edelleen jatkavat direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti,
— liiketoimet, joiden osalta jäsenvaltiot myöntävät verovelvollisille mahdollisuuden vapautettujen liiketoimien verotuksen valitsemiseen direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioilla on 1 kohdasta poiketen mahdollisuus olla ottamatta alv-varojen määrittämisessä huomioon sellaisten verovelvollisten liiketoimia, joiden vuosittainen liikevaihto on direktiivin 77/388/ETY 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettynä enintään 10 000 ecua muunnettuna kansalliseksi valuutaksi kyseessä olevan varainhoitovuoden keskimääräistä kurssia käyttäen; jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisesta saatavia määriä ylös- tai alaspäin enintään kymmenellä prosentilla.

III OSASTO

Laskentamenetelmä

3 artikla

Tietyn kalenterivuoden alv-varojen peruste lasketaan jakamalla jäsenvaltion kyseisen vuoden aikana kantamien alv-nettotulojen kokonaismäärä verokannalla, jota soveltamalla vero on kyseisenä vuotena kannettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 ja 6 artiklan soveltamista.

Jos jäsenvaltiossa sovelletaan useampia alv-verokantoja, alv-varojen peruste lasketaan jakamalla kannettujen alv-nettotulojen kokonaismäärä alv:n painotetulla keskimääräisellä verokannalla. Tällöin jäsenvaltion

([1]) EYVL N:o L 145, 13.6.1977, s. 1
([2]) EYVL N:o L 208, 3.9.1984, s. 58

▼B

on laskettava painotettu keskimääräinen verokanta nelidesimaalisena soveltaen 4 artiklassa määriteltyä yhteistä laskentamenettelyä. Painotettu keskimääräinen verokanta ilmaistaan prosenttilukuna.

4 artikla

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitetun eri verokantojen painotuksen laskemiseksi jäsenvaltion on jaettava sovelletun alv-verokannan mukaisesti kaikki liiketoimet, jotka ovat sen kansallisen lainsäädännön mukaan verotettavia ja joiden osalta vastaanottajalla ei direktiivin 77/388/ETY 17 artikla huomioon ottaen ole mahdollisuutta arvonlisäveron vähennykseen, sekä vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien oma kulutus ja heidän suoramyyntinsä lopullisille kuluttajille.

Tässä laskelmassa huomioon otettavia alv-verokantoja ovat ne, jotka 7 kohdan mukaisesti vaikuttavat kyseessä olevana vuonna kannettuihin alv-tuloihin.

Direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 2 kohdan mukaan verosta vapautetut liiketoimet, joihin liittyy edellisessä vaiheessa maksetun veron palautus, katsotaan verollisiksi liiketoimiksi, joihin sovellettava verokanta on nolla prosenttia.

2. Verokannan mukaista jaottelua sovelletaan seuraaviin luokkiin, jos niihin sovellettava alv ei ole vähennettävissä:

— kotitalouksien kulutusmenot, mukaan lukien vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien oma kulutus ja heidän suoramyyntinsä kuluttajille,
— yksityisten voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen ja julkisyhteisöjen välituotekäyttö,
— muiden sektoreiden välituotekäyttö,
— yksityisten voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen ja julkisyhteisöjen kiinteän pääoman bruttomuodostus,
— muiden sektoreiden kiinteän pääoman bruttomuodostus,
— direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukainen rakentamaton ja rakennettu maa,
— muuhun kultaan kuin teolliseen käyttöön tarkoitettuun liittyvät liiketoimet,

joka/jotka on toteutettu direktiivin 77/388/ETY 3 artiklassa tarkoitetulla asianomaisen jäsenvaltion alueella.

3. Jaettaessa kulutusmenoja vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien omaan kulutukseen ja heidän suoramyyntiinsä lopullisille kuluttajille käytetään verokantaa, joka vastaa näihin liiketoimiin liittyviin tuotantopanoksiin kohdistuvaa alv-verokantaa.

4. Liiketoimien jakaminen tilastoluokittain määritetään Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT) mukaisesti laaditusta kansantalouden tilinpidosta saatavien tietojen avulla. Kyseinen kansantalouden tilinpito on toiseksi viimeistä sitä varainhoitovuotta, jonka osalta alv-varojen perusta on laskettava, edeltävää vuotta koskeva kansantalouden tilinpito.

Jäsenvaltiot voidaan 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti valtuuttaa käyttämään tietoja, jotka liittyvät johonkin toiseen vuoteen, joka ei saa olla aikaisempi kuin viides kyseessä olevaa varainhoitovuotta edeltänyt vuosi.

5. Tiettyjen sellaisten liiketoimien valitsemiseksi, joita alv:n vähennysoikeus ei koske, ja niiden jakamiseksi alv-verokannan mukaisesti, voidaan käyttää tietoja, jotka ovat peräisin EKT:n ulkopuolisista lähteistä mutta jotka voidaan mukauttaa siihen, eli ensisijaisesti sisäisestä kansantalouden tilinpidosta, mikäli siihen sisältyy tarpeellinen erittely, tai jos näin ei ole, mistä tahansa muusta tarkoituksenmukaisesta lähteestä peräisin olevia tietoja.

6. Jäsenvaltioiden on kutakin verokantaa koskevan painotuksen määrittämiseksi laskettava kyseiseen verokantaan liittyvien liiketoimien arvon suhde kaikkien liiketoimien kokonaisarvoon.

▼B

7. Mikäli kaikkiin liiketoimiin tai tiettyihin liiketoimiin sovellettavaan alvverokantaan tai tiettyjen liiketoimien verollisuuteen tehdään muutos, joka vaikuttaa kannettuihin alv-tuloihin, jäsenvaltioiden on laskettava uusi painotettu keskimääräinen verokanta. Uutta painotettua keskimääräistä verokantaa sovelletaan muutetun verokannan soveltamisesta tai muutetusta järjestelmästä kertyviin tuloihin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio saa laskea ainoastaan yhden painotetun keskimääräisen verokannan. Tätä varten liiketoimet, joiden osalta verokantaa tai järjestelmää on muutettu, jaetaan entisen ja uuden verokannan tai entisen ja uuden järjestelmän kesken noudattaen *pro rata temporis* -periaatetta ottaen huomioon muutetun verokannan tai järjestelmän voimaantulon ja kyseisen verokannan tai kyseisen järjestelmän soveltamisesta kertyvien tulojen kannon välinen keskimääräinen aika koko kyseessä olevalle vuodelle laskettuna. Keskimääräinen aika voidaan pyöristää kokonaiseksi kuukaudeksi.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 3 artiklaa soveltaessaan tarvittaessa lisättävä kannettuihin tuloihin määrä, joka vastaa direktiivin 77/388/ETY 24 artiklan 2 kohdan nojalla myönnettyjen asteittaisten verohelpotuksien vuoksikantamatta jätetyn alv:n kokonaismäärää.

2. Jäsenvaltion kantamat tulot oikaistaan, mikäli direktiivin 77/388/ETY 25 artiklan 3 kohdassa säädetty ja vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien liiketoimiin sovellettava vakiokantahyvitys ei vastaa sen tuotantopanoksiin kohdistuvan alv:n määrän prosenttiosuutta, joka kyseisenä vuotena on tosiasiallisesti kohdistunut kyseisiin liiketoimiin, lukuun ottamatta omaa kulutusta ja suoramyyntiä kuluttajille. Oikaistava määrä on näiden kahden prosenttiosuuden erotus.

6 artikla

1. Sovellettaessa 2 artiklan 1 kohtaa liiketoimiin, joiden toteuttamisesta vastaavien verovelvollisten vuosittainen liikevaihto ylittää 10 000 ecua, mutta jotka ovat direktiivin 77/388/ETY 24 artiklan 2 kohdan nojalla saaneet verosta vapautuksen, sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jäsenvaltioiden on määritettävä alvvarojen peruste verovelvollisten edellä mainitun direktiivin 22 artiklan mukaisesti tekemien veroilmoitusten pohjalta, tai, jos ilmoitusta ei ole annettu tai kun ilmoitukset eivät sisällä tarpeellisia tietoja, asianmukaisten tietojen kuten muista veroilmoituksista, ammattimaisesta kirjanpidosta tai täydellisistä tilastosarjoista saatavien tietojen perusteella.

2. Sovellettaessa 2 artiklan 2 kohdan toista, kolmatta ja neljättä luetelmakohtaa:

— jäsenvaltioiden on laskettava alv-varojen peruste direktiivin 77/388/ETY liitteessä E lueteltujen liiketoimien osalta, joihin jäsenvaltiot jatkavat veron soveltamista mainitun direktiivin 28 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, ikään kuin kyseiset liiketoimet olisi vapautettu verosta,

— jäsenvaltioiden on laskettava alv-varojen peruste direktiivin 77/388/ETY liitteessä F lueteltujen liiketoimien osalta, joiden vapauttamista verosta jäsenvaltiot edelleen jatkavat mainitun direktiivin 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla, ikään kuin veroa sovellettaisiin kyseisiin liiketoimiin,

— jäsenvaltioiden on laskettava alv-varojen peruste direktiivin 77/388/ETY liitteen G 1 kohdan a alakohdassa lueteltujen liiketoimien osalta, joiden osalta jäsenvaltiot myöntävät verovelvollisille mahdollisuuden vapautettujen liiketoimien verotuksen valitsemiseen mainitun direktiivin 28 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, aivan kuin kyseiset liiketoimet olisi vapautettu verosta.

▼B

3. Jäsenvaltiolle voidaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa lupa:

— joko olemaan ottamatta alv-varojen perustan laskennassa huomioon:

a) yhtä tai useampaa direktiivin 77/388/ETY liitteessä E, F ja G lueteltua liiketoimien luokkaa, joihin sovelletaan tämän artiklan 2 kohtaa,

b) veroja, joita ei ole peritty direktiivin 77/388/ETY 24 artiklan 2 kohdan nojalla myönnettyjen asteittaisten verohelpotuksien vuoksi,

— tai laskemaan alv-varojen peruste a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa summittaisia arvioita käyttäen,

kun alv-varojen perusteen täsmällinen laskeminen aiheuttaisi näissä tapauksissa hallinnollisia kustannuksia, jotka eivät ole asianmukaisessa suhteessa siihen, mikä kyseessä olevien liiketoimien vaikutus on alv-varojen kokonaisperusteeseen kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Kun jäsenvaltio soveltaa direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 6 kohdan toista alakohtaa ja 7 kohtaa vähennysoikeuden käytön rajoittamiseksi, alv-varojen peruste voidaan määrittää, ikään kuin vähennysoikeuden käyttöä ei olisi rajoitettu.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan osalta ainoastaan öljytuotteisiin ja henkilöiden kuljetukseen tarkoitettuihin moottoriajoneuvoihin sekä kyseisten moottoriajoneuvojen leasing-vuokraukseen ja vuokraukseen sekä kunnossapitoon ja korjaukseen liittyviin menoihin sikäli, kun näitä moottoriajoneuvoja käytetään ammatin harjoittamiseen.

5. Kun kyse on veronpalautuksista, jotka jäsenvaltio on myöntänyt kansainvälisessä matkustajaliikkeessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/169/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/194/ETY ([2]), 6 artiklan mukaisesti, alv-varojen perusteesta vähennetään tarvittaessa niiden liiketoimien verollinen määrä, joista kyseiset palautukset aiheutuvat.

IV OSASTO

Tilinpitoa ja käyttöön asettamista koskevat säännökset

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle heinäkuun 31 päivään mennessä selvitys, josta ilmenee 3 artiklan mukaisesti lasketun kyseisen jäsenvaltion alv-varojen perusteen kokonaismäärä edellisenä kalenterivuotena ja johon 1 artiklassa tarkoitettua verokantaa on sovellettava.

2. Selvityksessä on oltava kaikki tarpeelliset tiedot, joita on käytetty perusteen määrittelemiseen ja jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että niiden avulla on mahdollista tehdä 11 artiklassa tarkoitetut tarkastukset. Selvityksestä on käytävä ilmi erikseen 5 artiklassa ja 6 artiklan 1—4 kohdassa tarkoitetuista liiketoimista kertyvä peruste.

3. Perusteen määrittelemisessä on käytettävä uusimpia selvitystä laadittaessa käytettävissä olevia tietoja.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 15 päivänä arvio seuraavan varainhoitovuoden alv-varojen perusteesta.

([1]) EYVL N:o L 133, 4.6.1969, s. 6
([2]) EYVL N:o L 73, 17.3.1989, s. 47

▼B

9 artikla

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ja aiempia varainhoitovuosia koskeviin selvityksiin tehtävät kaikki oikaisut tehdään yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion ja komission kesken.

Jollei jäsenvaltio anna suostumustaan, komissio toteuttaa tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimenpiteet tarkasteltuaan asiaa uudelleen.

Kaikki oikaisut yhdistetään heinäkuun 31 päivänä kokonaisselvityksiksi katsauksiin, jotka muuttavat kyseisten varainhoitovuosien osalta aiemmin laadittuja selvityksiä.

2. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vuosittaista selvitystä ei enää oikaista neljännen tiettyä varainhoitovuotta seuraavan vuoden heinäkuun 31 päivän jälkeen, ellei kyse ole komission tai asianomaisen jäsenvaltion ennen tätä eräpäivää tiedoksi antamista kohdista.

V OSASTO

Tarkastusta koskevat säännökset

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kunkin varainhoitovuoden huhtikuun 30 päivään mennessä toimitettava komissiolle tieto ratkaisuista ja muutoksista, joita ne aikovat tehdä sen alvvarojen perusteen määrittämiseksi, joka liittyy kuhunkin 5 artiklassa ja 6 artiklan 1—4 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien luokkaan, ilmoittaen tarvittaessa tarkoituksenmukaisina pitämiensä tietojen luonteen sekä arvion määräytymisperusteen arvosta kunkin liiketoimien luokan osalta.

Komissio toimittaa edellä tarkoitetut tiedot, jotka se saa kultakin jäsenvaltiolta, tiedoksi muille jäsenvaltioille kolmenkymmenen päivän kuluessa.

2. Komissio tarkastelee suunniteltuja ratkaisuja ja muutoksia 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

11 artikla

1. Komissio tekee alv-varoja koskevat tarkastukset jäsenvaltioiden toimivaltaisissa viranomaisissa. Tarkastusten yhteydessä komissio varmistaa erityisesti arviointipohjan keskittämistoimien oikeellisuuden ja 3 ja 4 artiklassa tarkoitetun painotetun keskimääräisen verokannan määrittämisen sekä kannetun arvonlisäveron nettotulon kokonaismäärän; komissio varmistaa myös, että huomioon otetut tiedot ovat tarkoituksenmukaisia ja että 5 artiklassa ja 6 artiklan 1—4 kohdassa tarkoitetuista liiketoimista kertyvien alv-varojen määrän määrittämiseksi tehdyt laskelmat ovat tämän asetuksen mukaisia.

▼M1

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten seurauksena tiettyä varainhoitovuotta koskeva vuosittainen selvitys oikaistaan 9 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieto soveltamistaan verovelvollisten rekisteröintimenettelyistä sekä alv:n määräämis- ja kantomenettelyistä ja tätä veroa koskevien tarkastusjärjestelmiensä yksityiskohtaisista säännöistä ja tuloksista.

2. Komissio tarkastelee yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa, voitaisiinko menetelmiin mahdollisesti suunnitella parannuksia niiden tehokkuuden lisäämiseksi.

3. Komissio laatii joka kolmas vuosi kertomuksen jäsenvaltioiden soveltamista menettelyistä sekä mahdollisesti suunnitelluista parannuksista.

▼B

Komissio esittää kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1991.

13 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1552/89 [1] 20 artiklassa tarkoitettu komitea, jäljempänä 'komitea', tarkastelee määräajoin komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä tämän asetuksen soveltamisessa ilmenneitä ongelmia.

2. Jäsenvaltion, joka pyytää 4 artiklan 4 kohdan tai 6 artiklan 3 kohdan mukaista valtuutusta, on osoitettava pyyntönsä komissiolle mahdollisimman pian ja viimeistään sen varainhoitovuoden huhtikuun 30 päivänä, josta alkaen valtuutusta olisi sovellettava.

Komission edustaja esittää komitealle päätösehdotuksen mahdollisimman pian ja viimeistään kyseisen varainhoitovuoden joulukuun 31 päivänä.

3. Komitea tarkastelee 10 artiklassa tarkoitettuja ratkaisuja komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

Mikäli suunnitelluista ratkaisuista ilmenee erimielisyyttä komitean tarkasteltua asiaa, komission edustaja esittää komitealle päätösehdotuksen mahdollisimman pian ja viimeistään sen varainhoitovuoden joulukuun 31 päivänä, josta alkaen ratkaisua olisi sovellettava.

▼M2

4. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY [2] 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

▼B

5. Komissio tekee päätöksen ja toimittaa sen jäsenvaltioille tiedoksi ennen komitean lausuntoa seuraavan kuudenkymmenen päivän määräajan umpeutumista.

▼M2

6. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

VI OSASTO

Loppusäännökset

14 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1989.

Sitä ei kuitenkaan sovelleta sellaisten selvitysten laadintaan tai korjaamiseen, joista ilmenee niiden vuotta 1989 edeltävien vuosien alvvarojen peruste, jotka on vahvistettu asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2892/77 mukaisesti, jota sovelletaan edelleen näihin selvityksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

---

[1] EYVL N:o L 155, 7.6.1989, s. 1

[2] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.